

muligt for Motorvogne at køre med een Paahængsvogn. Man har fra forskellige Foreninger andraget om, at en saadan Bestemmelse maatte komme ind, og Udvalget har taget Hensyn dertil, særlig fordi det har sin Betydning, at en havareret Motorvogn kan blive kørt af et andet Motorkøretøj hen til det Sted, hvor den kan repareres, eller andetsteds, og fordi det ogsaa for Lastautomobiler har sin Betydning at kunne køre med Paahængsvogn. Men vi har udtrykkelig nævnt i Ændringsforslaget, at der kun maa køres med een Paahængsvogn, da Færdsel med et længere Tog af Vogne efter Udvalgets Mening vil være uheldig særlig paa stærkt befærdede Strøg.

Flertallet har foreslaaet en Ændring i Slutningen af § 3, der hedder: „Justitsministeriet er bemyndiget til, hvor Veje eller Broer kan skades ved Kørsel med særlig tunge Motorvogne, enten helt at forbyde saadan Kørsel eller at tillade den paa visse nærmere Vilkaar.“ Man har ment, at det snarere burde overlades til Amts- eller Byraad at tage under Overvejelse, om deres Broer kan bære disse tunge Motorvogne, og hvilke Bestemmelser man i øvrigt skulde træffe for at give Tilladelse til Brugen af disse paa Amtsveje eller Byens Veje.

Man har meddelt Udvalget, at det Paabud, der bestemmer, at Vare- og Lastautomobiler i København skal være forsynet med en Lygte bagpaa, er til Gene, idet det ofte er en Sport for Gadedrenge eller andre at faa slukket denne Lygte, og Chaufføren ikke kan kontrolere, om en saadan Lygte er slukket. Naar der er iøjnefaldende Firmapaaskrift paa disse Vare- og Lastvogne, er det tilstrækkeligt til, at man kan kende dem, naar Gaden er oplyst. Derfor har Udvalget stillet Ændringsforslag Nr. 7.

I Ændringsforslag Nr. 6, som jeg forbigik, foreslaas det at udelade: „og højst 16“. Der staar i Lovforslaget, at Lygterne skal være saaledes, at de kan belyse Kørebanen mindst 12 og højst 16 m foran Vognen. Man kan imidlertid gaa ud fra, at Lygterne lyser langt længere, og man har ikke ment det heldigt at sætte en saadan Begrænsning. Det samme gentager sig i Ændringsforslaget under Nr. 8.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 10 skal jeg bemærke, at efter den tidligere Lov gaar Motortricykler ind under de Bestemmelser, der gælder for Motorcykler. Landstingets Mening var den, at Motortricyklen var en 3-hjulet Cykle, forsynet

med Sadel, altsaa ikke en 3-hjulet Motorvogn. Justitsministeriet har imidlertid udsendt et Cirkulære, der findes som Bilag 1, hvorefter det, efter Forhandling med forskellige motorinteresserede og, saa vidt jeg husker, ogsaa efter Forhandling med en Del af det Udvalg, som var nedsat af Folketinget, var kommet til det Resultat, at en trehjulet Motorvogn var en Motortricykle, og at altsaa den trehjulede Motorvogn skulde have de samme Begunstigelser som Motorcykler. Dette var ganske vist ikke Landstingsudvalgets Mening, da vi reviderede den forrige Lov; men naar det nu administrativt er indført, saa har Udvalget ment, at det vilde være uheldigt at fravige dette. Der er en hel Del Mennesker, som i Anledning af dette Cirkulære har anskaffet sig disse trehjulede Motorvogne i Tillid til, at de fik nok ogsaa i den reviderede Lov de Begunstigelser, som de nu en Gang havde faaet gennem dette Cirkulære. Og vi har udvidet de saaledes gældende Bestemmelser, idet vi har ment, at naar man giver trehjulede Motorvogne samme Ret til at køre som Motorcykler, maa man ogsaa give firhjulede Motorvogne, som ikke vejer mere end disse trehjulede Motorvogne, den samme Ret; dertil sigter Ændringsforslag Nr. 10. — I Ændringsforslag Nr. 11 har man desuden sat Vægten op. I Lovforslaget er Vægten for disse trehjulede Motorvogne sat til 400 Kilo. Vi har sat den op til 600 Kilo, idet man indenfor Udvalget har gjort opmærksom paa, at for firhjulede, maaske til Dels ogsaa for trehjulede, men i alt Fald for firhjulede Motorvogne er en Vægt af 400 Kilo uhensigtsmæssig; den er ikke tilstrækkelig stærk, og man skal derfor ikke gennem en saadan Bestemmelse i Loven lede Folk hen til at købe saa lette Motorvogne. Derimod har man ogsaa firhjulede Motorvogne med en Vægt paa indtil 600 Pund, som, saa vidt man kan skønne, er ret brugelige og gode Vogne.

Under Nr. 14 er der til § 13 stillet et Ændringsforslag om en bestemt Afgift for Prøven af Køretøjer, idet man mener, at naar der fremstilles en hel Del Køretøjer paa een Gang, vil Undersøgelsen være saa let, at det er urimeligt, at der skal betales meget for den. Ændringsforslag Nr. 15 slutter sig til den Betragtning, at man i Loven saa vidt muligt bør sørge for, at de, der styrer disse Køretøjer, har den fornødne Færdighed. Der er i selve Lovens § 14 gjort Skridt hen imod, at de bliver dygtigere og faar en bedre Uddannelse end hidtil. Udvalget har ment, at man burde gaa